

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 23. De imitatione Jesu Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

DIES XXIII.

De imitatione Iesu Christi.

I.

CHristus hoc dixit; itaque credendum est: Christus hoc fecit, itaque faciendum est. Ipse est Magister noster; eum igitur audire oportet. Ipse est dux noster; itaque eum sequi oportet. Ipse est Magister noster, & ipsa veritas; itaque ipsi auscultando decipi non possumus; est dux & ipsa via: itaque eum sequendo errare non possumus. anne ipsius axiomata nostrorum animi sensuum normam statuimus? anne ipsius exempla, vitæ nostræ regulam nobis proponimus? an non axiomata mundi hactenus regula fuere opinionum nostrarum? an non exempla mundi hactenus fuere regula vitæ nostræ? an hoc incicias ire possumus, quin nos decipiamus? an hoc agnoscere possumus, quin confundamur?

II. De mundo longè aliter ratiocinari convenit! mundus hoc dicit: itaque non credendum. Mundus hoc facit; itaque hoc non faciendum. Mundus Mendax est; si ei credimus, in errorem labemur.

Januarius, Mundus cæcus est; si eum sequimur, à recto tramite deflectemus. Is, inquam cæcus est; magis igitur cæcutire necesse illum, qui ejus se directioni committit. *Cæcus si cæco ducatum præstat, nonne ambo in foveam cadent?* DEUS bone! an non sæpe numero cecidi, dum malum hunc ducem secutus sum? at saltem è lapsu iterum surrexi? & quâ ratione, Domine, surgere possum sine auxilio manus tuæ adedò potentis, ac benignæ? & quis in viam rectam reducere, & in ea dirigere me potest, nisi tu Dux adedò peritus, & falli nescius?

Matt. 15.
v, 14.

III. Totus Mundus hoc facit, inquit; itaque hoc fieri oportet. Ah misera ratiocinatio! ah! mala Conclusio! hunc in modum loqui, non est loqui, ut Christianum, imò nec, ut sapientem Ethnicum decet. Quidam eorum dixit, Argumentum ferè certum esse, rem aliquam nullius esse pretij, ubi plerique eam faciunt: *Argumentum pessimi multitudo.* pars sapientium nec maxima, nec copiosissima est. Spiritus sanctus nos docet, *stultorum infinitum esse numerum.* Cur ergo eos sequamur? Christus IESUS neutiquam dixit, quod ipse sit Consuetudo; sed quod sit veritas: quantacunque autoritate nitatur consuetudo

tudo, præscribere contra veritatem nequit. Illa ergo relicta, huic adhæreamus; si tamen aberandi non est animus. Interea et si eâ incedens aberrare possis; certò tamen eâ non incedens errabis. Lata via, cum de salute agitur æterna, via vera non est via, lata est illa, quam plerique hominũ terunt, quæque nos in errorem & perditionem abducit. Christus est via; sed via angusta: Pauci sunt, qui eâ incedunt: Propterea, sicut aberrare non possumus, si eam sequimur, sic certissimè aberramus, si ab ea defle-ctimus. Potèrne dicere, te eam sequi, tu, qui à mundi torrente abripi te sinis?

Pete à Domino nostro, ut gratiã suã opem tibi ferat eã viã ambulandi, quam tibi exemplis suis stravit, & ei cum sponsa sua dicito: Trahe me Domine, & non tantùm ambulabo, sed & curram post te,

Ego sum lux mundi, qui me sequitur, non ambulabit in tenebris. *Jo. 8. v. 12.*

Noli per aliam viam velle ire, quàm per illam, qua ipse ivit Christus: dura videtur, sed ipsa est via tuta. *Aug. in Psal.*

E 4 DIES.